

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ answer-תירוף! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
נדרים-אין בין המודר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במערבא פסקין להדין פסוקא לתלתא פסוקין: (שמות יט) ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן.	רב אחא בר אדא:											◇	לת.
לא העשיר משה אלא מפסולתן של לוחות, שנאמר: (שמות לד) פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים, פסולתן שלך יהא.	רבי חמא בר' חנינא:											◇	לת.
לא ניתנה תורה אלא למשה ולזרעו, שנאמר: (שמות לד) כתב לך פסל לך, מה פסולתן שלך אף כתבן שלך, משה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל, ועליו הכתוב אומר: (משלי כב) טוב עין הוא יבורך וגו'.	רבי יוסי בר' חנינא:											◇	לת.
(דברים ד) ואותי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם	מתיב רב חסדא:											?	לת.
ואותי צוה, ואני לכם.												!	לת.
(דברים ד) ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהיך												?	לת.
אותי צוה, ואני לכם.												!	לת.
(דברים לא) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת												?	לת.
השירה לחודה.												!	לת.
למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל												?	לת.
אלא פילפולא בעלמא.												!	לת.
אין הקב"ה משרה שכונתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו, וכולן ממשה.	רבי יוחנן:											◇	לת.
גבור, דכתיב: (שמות מ) ויפרוש את האהל על המשכן												■ ■	לת.
משה רבינו פרסו	ואמר מר:											■ ■	לת.
וכתיב: (שמות כו) עשר אמות ארך הקרש וגו'.												■ ■	לת.
אימא: דאריך וקטין												?	לת.
אלא מן הדין קרא, דכתיב: (דברים ט) ואתפוש בשני הלוחות ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם												◇	לת.
הלוחות - ארכן ששה ורחבן ששה ועביין שלשה.	ותניא:											■ ■ ■	לת.
עשיר, פסל לך - פסולתן שלך יהא.												◇	לת.
תכם												■ ■	לת.
חמשים שערי בינה נבראו בעולם, וכולם נתנו למשה חסר אחת, שנאמר: (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים.	רב ושמואל דאמרי תרויהו:											◇	לת.
עניו, דכתיב: (במדבר יב) והאיש משה עניו מאד.												◇	לת.
כל הנביאים עשירים היו, מנלן? ממשה ומשמואל מעמוס ומיונה.	רבי יוחנן:											◇	לת.
משה, דכתיב: (במדבר טז) לא חמור אחד מהם נשאתי, אי בלא אנרא, לאפוקי מאן דשקל בלא אנרא? אלא דאפי' באנרא.												■ ■	לת.
דילמא משום דעני הוה												?	לת.
אלא מן פסל לך - פסולתן יהא שלך.												◇	לת.
שמואל, דכתיב: (שמואל א' ב) הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי, אי בחנם, לאפוקי מאן דשקל בחנם? אלא דאפילו בשכר.												■ ■	לת.
דלמא דעני הוה												?	לת.
אלא מהכא: (שמואל א' ז) ותשובתו הרמתה כי שם ביתו												◇	לת.
כל מקום שהלך ביתו עמו.	ואמר רבא:											◇	לת.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

נדריים-אין בין המודר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גדול מה שנאמר בשמואל יותר משנאמר במשה, דאילו במשה רבינו כתיב: לא חמור אחד מהם נשאתי דאפי' בשכר, ואילו גבי שמואל אפי' ברצון לא שכרו, דכתיב: (שמואל א' יב) ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו וגו'.	רבא:	■	■									◇	לה.
עמוס, דכתיב: (עמוס ז) ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים			■	■								◇	לה.
ארי מרי גיתי אנא ושקמין לי בשפלתא וגו'.	כדמתרגם רב יוסף:	■	■										לה.
יונה, דכתיב: (יונה א) ויתן שכרה וירד בה			■	■								◇	לה.
שנתן שכרה של ספינה כולה.	וא"ר יוחנן:	■	■										לה.
שכרה של ספינה הויא ד' אלפים דינרי דהבא.	רבי רומנוס:	■	■	■									לה.
בתחלה היה משה למד תורה ומשכחה, עד שניתנה לו במתנה, שנאמ': (שמות לא) ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו:	וא"ר יוחנן:		■									◇	לה.
וון את אשתו ואת בניו אע"פ שהוא חייב במזונותן.												■	לה.
ולא יזון את בהמתו (שמות לא) בין טמאה בין טהורה	[רבנן]											◇	לה.
זן את הטמאה ואינו זן את הטהור.	רבי אליעזר:											◇	לה.
מה בין טמאה לטהורה?	אמרו לו: [רבנן]											◇	לה.
שהטהורה - נפשה לשמים וגופה שלו, וטמאה - נפשה וגופה לשמים.	אמר להו: [רבי אליעזר]											!	לה.
אף הטמאה נפשה לשמים וגופה שלו, שאם ירצה הרי הוא מוכרה לעובדי כוכבים או מאכילה לכלבים.	אמרו לו: [רבנן]											◇	לה:
המודר הנאה מחבירו - מותר להשיא לו בתו.	רב יצחק בר חנניה אמר רב הונא:											◇	לה:
במאי עסקינן? אילימא בשנכסי אבי כלה אסורין על החתן, הרי מוסר לו שפחה לשמשן אלא בנכסי חתן אסורין על אבי כלה, גדולה מזו אמרו: זן את אשתו ואת בניו ואע"פ שהוא חייב במזונותן, ואת אמרת: מותר להשיא לו בתן	הוי בה רבי זירא:											◇	לה:
לעולם בשנכסי אבי כלה אסורים על החתן, ובבתו בוגרת ומדעתה.												!	לה:
המודר הנאה מחבירו - אסור להשיא לו בתו, אבל משיאו בתו בוגרת ומדעתה.	תניא נמי הכי:											■	לה:
המדיר בנו לתלמוד תורה - מותר למלאות לו חבית של מים ולהדליק לו את הנר	רבי יעקב:											◇	לה:
לצלול לו דג קטן.	רבי יצחק:											■	לה:
המודר הנאה מחבירו - מותר להשקותו כוס של שלום.	ר' ירמיה אמר רבי יוחנן:											◇	לה:
מאי ניהו?												^	לה:
כוס של בית האבל.	הכא תרגימו:											◇	לה:
כוס של בית המרחץ.	במערבא אמרי:											◇	לה:
ולא יזון את בהמתו בין כו'.												■	לה:
זן עבדיו ושפחותיו הכנענים, ולא יזון את בהמתו בין טמאה בין טהורה.	תניא, יהושע איש עוזא:											◇	לה:
מאי טעמא?												^	לה:
עבדיו ושפחותיו הכנענים למנחרותא עבידן, בהמה לפטומא עבידא.												!	לה:
המודר הנאה מחבירו ונכנס לבקרו - עומד אבל לא יושב												■	לה:
ומרפאו רפואת נפש אבל לא רפואת מומן.												■	לה: